

Ben je een verzamelaar?

'Nee. Ja. Als klein kind niet. Ik ben een beetje een laatbloeiër. Vanaf mijn twintigste kreeg ik pas gevoel voor dingen. Het begon allemaal tijdens een wereldtrip na mijn studie. Ik bewaarde alle suikerzakjes en van die afbreuklucifers. Die heb ik nog steeds allemaal. Later ben ik kleine naaimachines gaan sparen.'

Kleine naaimachines?

'Ik kom uit een groot gezin. Mijn moeder maakte altijd kleren voor ons, dus ik ben opgegroeid met het geluid van een naaimachine.'

Je hebt vast een groot huis...

'Ik heb een ruim huis ja. Ik verzamel ook oude reclame-uitingen, die liggen in een aparte ruimte, net als alle babynummers. Op een zolderkamer, waar bijna geen licht komt. Mijn andere verzamelingen hebben geen eigen ruimte.'

Wordt je vrouw er niet gek van?

'Ja. Vooral omdat ik al heel lang beloof dat ik alles ga opruimen. De suikerzakjes, lucifers en naaimachines wil ik ook best kwijt, dus als er iemand is die dat spaart, kan diegene zich bij mij melden!'

Linda, Maarten, Felderhof, Jan, Youp iedere BN'er heeft wel een eigen magazine (gehoh). Een rage die Nederland overspoelde. Maar helemaal niet zo nieuw. In 1969 was Max Tailleur de eerste met Max

Verzetsblad Vrij Nederland uit 1940, met als unieclit de vermelding van de oplage: 1000

Het eerste exemplaar van Libelle, dat Jan Knaap van zijn oma Stien kreeg

Ben je weleens tijdschriften kwijtgeraakt?

'Ja, drie. Toen ik nog mijn eigen reclamebureau had, verdwenen de Playboy, Yab Yum en Elle ineens. De twee blootbladen lagen plots weer in de kast, de Elle heb ik via een andere weg weer in bezit gekregen.'

Zitten er waardevolle exemplaren tussen?

'Ja, met emotionele waarde. Het verhaal achter een uitgave. Zoals die van het verzetsblad Vrij Nederland uit 1940. Ik heb niet het hele magazine, alleen een scan van de cover. Daarop staat, als enige uit mijn collectie, de oplage vermeld (1000, red.). Ik begrijp niet waarom dat niet vaker gebeurt. Maar geld kun je er niet mee verdienen, er zit geen levendige handel in.'

Uit welk jaar komt je oudste bezit?

'1903. Toen is het eerste nummer van Op de hoogte, maandschrift voor de huiskamer uitgekomen. Het blad geeft een mooi tijdsbeeld. De cover is in twee kleuren gedrukt, iets wat daarvoor nog niet was gedaan. En ook in 1903 zaten er advertenties in tijdschriften. Bij Op de hoogte staat op de achterpagina een advertentie van Maggi. En het grappige is: in de receptenrubriek komt Maggi weer veelvuldig terug. Dus ook toen al bestond product placement. Een ander oud eerste nummer is dat van de Libelle uit 1934. Die heb ik gekregen van mijn oma Stien. Ze is 102 en al vanaf 1946 abonnee, maar nog nooit in het zonnetje gezet.'

Zou je dat graag anders zien?

'Ja. Bladen geven heel veel aandacht aan het werven van nieuwe

abonnees, maar vergeten de bestaande. Oma Stien betaalt al 65 jaar trouw ieder jaar haar lidmaatschap vooruit. Maar Libelle weet dit niet. Een jaar of acht geleden hadden ze een aanbieding voor nieuwe abonnees; een set lepeltjes. Mijn oma wilde ze ook, maar kreeg ze niet omdat ze al abonnee was. Toen heeft ze een boze brief geschreven, waarna ze de set alsnog thuisgestuurd kreeg. Maar om dit mogelijk te maken heeft Libelle mijn oma als abonnee uitgeschreven en direct weer ingeschreven. Daardoor zit er een breuk in de tijd. Oma Stien is misschien wel de meest trouwe abonnee, maar voor Libelle onbekend.'

Dus meer aandacht voor bestaande abonnees.

'Ja.'

Wat zijn de laatste trends in bladenland?

'Waar eerst alle bekende Nederlanders een magazine over zichzelf maakten, zie je nu een opkomst van de tribute magazines; tijdschriften over één persoon waarbij diegene niet meewerkt aan het blad, zoals Calvin, Winston Churchill en Michael Jackson. Wist je trouwens dat Linda, helemaal niet het eerste magazine met die opzet was? In 1969 kwam de eerste editie van Max uit, van de joodse moppenverteller Max Tailleur. Op de cover staat: f12,75, een laxemiddel kost meer.'

Verder nog ontwikkelingen?

'Tijdschriften zijn een metafoor voor het leven. Veel meer nog dan televisie. Tijdschriften behandelen alle ontwikkelingen, de breuklijnen. En dat zie je nu veel terug. Bladen die gaan over het

'Het eerste nummer van Libelle uit 1934 kreeg ik van mijn oma Stien'

De Yab Yum uit 1987 en de Playboy uit 1983 'verdwenen' ooit van Jan Knaaps bureau om later weer op te duiken. Het mysterie is nooit opgelost

Op de hoogte uit 1903, het oudste nummer uit Jan Knaaps collectie

Met deze Nieuwsnel uit 1978 begon de verzameloede van Jan Knaap

Iedereen kan een tijdschrift maken

Een van de mooiste ontwikkelingen in de bladenwereld is volgens Jan Knaap dat iedereen tegenwoordig zijn eigen tijdschrift kan maken. Het is geen luxe recht meer van bekende Nederlanders. En dat doe je gewoon online via www.jijster.nl, vanuit je luie stoel.

Tentoonstelling Babynummers

Op de tentoonstelling Spaarstation Dingenliefde van het Nederlands Openlucht museum kun je de verzameling van Jan Knaap tot maart 2012 live bewonderen. Kijk op www.openluchtmuseum.nl/pid55 voor meer informatie.

leven met een kind met een beperking bijvoorbeeld, of magazines voor kankerpatiënten. En steeds meer wereldsteden krijgen hun eigen magazine, zoals New York en Barcelona. Men zegt tegenwoordig al snel dat het minder gaat met het tijdschrift. Helemaal niet! Het gaat juist goed! Ieder jaar komen er veel nieuwe bladen bij. Vaak eenmalige uitgaven. Zelfs de digitale wereld ontdekt het papieren tijdschrift. Er zijn al meerdere magazines over smart phones. Ik wil tegengas bieden aan zuurkijkers. Het gaat veel beter dan grote uitgevers laten blijken.'

Er blijft dus genoeg te verzamelen...

'Ja, en ik blijf het doen. Het is onderdeel van mijzelf en vraagt om veel aandacht. Vooral de website moet steeds bijgewerkt worden met nieuwe covers en informatie. Dat doe ik soms te weinig. Maar nu moet ik wel! Als Blad uitkomt, komen er meer bezoekers op Babyns.nl en moet het dus up to date zijn. Dit interview komt op een heel goed moment! Een stok achter de deur. Ow, en mag ik een oproep doen?'

Een oproep?

'Ja. Ik wil heel graag het eerste nummer van Elegance uit 1937 hebben. Hij is zoek. Niemand weet hoe het eruitziet, maar hij moet toch ergens liggen!'